

199
krank nature sint vñ sich
den helle wurm den tiuel
mit māng' lekorūg' lāset
nagen vñ im nit widstant
die vallēt alle in die sūnde
vñ vderbet gar an lile vñ
an sele. **S**r sont willen d;
vñser hie sich ainem lome
glichet durch dñ sache. **D**v
erst ist d; er schattē gir den
hitzigē mētschen. **D**; and
ist d; die vogel nahet; dñ
fliegēt d; si die fochle nit
fressint. **D**; dructe ist d;
die vogel taget dar vñ sit
zint vñ singint. Also; w;
vñ ist vñser hie am lome.
Er gir schattē den ment
schen in d' anvehunge vñ
in d' hirtze. dñre lösen welte.
Da vñ sol d' mētsch illen zñ
dem lome. d; er in leshāt
we vñ blage im sinē komb.
vñ sin not. so hulset er ime
mit sin gnade vñ behötet
in vor den sūnden. **D**ie sā
ligē mētschen sont och vñ
dñsen lōm fliegē. nit hie
vñ nit gemōte. d; sñ der ti

198
vel d' akvolag' fochs nit fref
se. mit sinē lösen rāten. vñ
swen er begrifet spruchet sāt
pēs den frisset er vñ vderlet
im an lib. vñ an sele. **V**ñ di
sem lōm singēt och die voge
le. Ab ze vordrost zwang' hād
vogel. **D**; erste ist am lorch.
dñ hat die nature. swenne si
singē wil so flögēt si vñ enge
gen d' sonnē. vñ so si d' sonnē
ie nāher ist so ir stime ie sol
ser ist. **A**lso geschicht d' rān
nen sele. so si nit hiezellicher
gude vñ flögēt engegen dem
lebendē sonnē. d' hohen **G**ot
haut. so singet si zwen sānge.
D erste ist also. Om̄nēli
ch **G**ot wēne sol d; zit komē
d; ich dich gesehe. **D**er and'
sang ist also. O hie mich dñ
stet nach dir. al; den hirtze
nach d' kōlen brūnen. Da vñ
sprucht sāt **A**vgi. O hie min
Got vñ min sele leben min
sel wōllschait. O hie schön vñ
sūsser. wēne wilt du zñ mir
komē. d; dich min sele vmb
vāhe. vñ ich dich min wōllēn